

L'educació al llarg de la vida, una infraestructura cultural i democràtica

Publicat per [Interacció](#) [1] el 04/04/2018 - 15:08 | Última modificació: 15/06/2026 - 11:07

L'educació acostuma a associar-se a l'escola, la universitat o la formació professional. Tanmateix, cada vegada resulta més evident que aprendre no és una etapa de la vida sinó una condició permanent de la ciutadania. Aquesta mirada situa la relació entre cultura i educació en un terreny compartit: el dret de totes les persones a continuar construint coneixement, criteri i sentit al llarg del temps.

La Declaració Universal dels Drets Humans reconeix des de 1948 el dret a l'educació com un dret fonamental. Sovint recordem aquest principi en relació amb la infància i l'escolarització obligatòria. Amb menys freqüència ens preguntem què significa realment garantir aquest dret en societats que canvien constantment, on les transformacions tecnològiques, socials i culturals exigeixen processos continus d'aprenentatge.

L'educació no consisteix únicament en l'adquisició de coneixements. La mateixa Declaració la vincula al desenvolupament ple de la personalitat humana, al respecte pels drets i llibertats fonamentals, a la comprensió mútua i a la construcció de la pau. Aquesta formulació continua interpel·lant-nos perquè desplaça la mirada de la qualificació professional cap a la formació de ciutadans capaços d'interpretar el món que habiten.

Aprendre no és només adquirir competències. També és construir eines per comprendre el món i relacionar-s'hi críticament.

Des d'aquesta perspectiva, la cultura ocupa un lloc central. Biblioteques, museus, centres culturals, ateneus, escoles de música, projectes comunitaris o espais de creació constitueixen entorns d'aprenentatge que sovint queden fora de les estadístiques educatives convencionals. Són espais on el coneixement circula, es comparteix i es transforma.

La idea d'aprenentatge al llarg de la vida també obliga a ampliar la mirada més enllà de l'educació formal. Bona part dels aprenentatges que configuren la nostra manera d'entendre la realitat es produeixen en contextos no formals i informals, vinculats a les pràctiques culturals, a la participació social i a l'experiència compartida.

És precisament aquí on la relació entre cultura i educació esdevé especialment rellevant. No es tracta només d'utilitzar la cultura com una eina educativa ni de convertir els equipaments culturals en extensions de l'escola. Es tracta de reconèixer que l'accés al coneixement, a la interpretació crítica de la realitat i a la construcció de significats compartits forma part dels drets culturals de la ciutadania.

Els espais culturals poden entendre's també com a espais permanents d'aprenentatge i construcció de ciutadania.

[Interacció18](#) [2] vol plantejar precisament aquesta necessitat de superar les fronteres tradicionals entre cultura i educació. Sota el lema *Sobre la humanitat dels humans*, les jornades conviden a pensar l'aprenentatge com una experiència que travessa tota la vida i que no es limita als espais educatius convencionals. La pregunta de fons continua sent pertinent: com podem construir societats capaces d'aprendre permanentment?

Més que una qüestió pedagògica, es tracta d'una qüestió democràtica. Perquè una ciutadania que deixa d'aprendre és també una ciutadania que veu reduïda la seva capacitat de participar, interpretar i imaginar futurs compartits.

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: drets culturals

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

Etiquetes: pensament cultural

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2018/educacio-tota-vida>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/categories-dapunts/activitats-interaccio/interaccio-jornades/interaccio-2018>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7533>